

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8027/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט י' כשר

העותרים: 1. אבו אלטייף
2. אבו אלטייף
3. אבו ג'זר
4. אלרים כריים
5. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
6. עמותת גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע

נ ג ד

המשיבים: 1. אלוף פיקוד הדרום
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מנהלת התיאום והקישור לרצועת עזה

עתירה למתן צו על-תנאי

תאריך הישיבה: י' בטבת התשפ"ג (3.1.2023)

בשם העותרים: עו"ד אהרון מיילס קורמן; עו"ד דניאל שנהר

בשם המשיבים: עו"ד עמרי אפשטיין

פסק-דין

1. העתירה שבפנינו מכוונת כלפי המדיניות החלה על מתן רישיונות ביקור בשטח רצועת עזה למי שהם אזרחי ישראל או תושביה. באופן קונקרטי יותר, עניינה של העתירה בקריטריון המכונה "משפחות חצויות", המסדיר את התנאים להענקת היתר ביקור כאמור במקרה של אזרחים או תושבים ישראלים הנשואים לתושבי הרצועה.

2. במקרה הטיפוסי, מדובר במשפחה המורכבת מאזרח או תושב ישראלי שנשוי כאמור לתושב עזה, ולהם ילדים משותפים. בהתאם למדיניות הנוהגת, בן הזוג הישראלי

יכול להגיש בקשה לקבלת רישיון ביקור בעזה לתקופה שאינה עולה על חצי שנה, מדי פעם, ובקשה מסוג זה יכולה לחול אף על ילדיהם הקטינים של בני הזוג, דהיינו עד להגיעם לגיל 18. לעומת זאת, בהתאם לקריטריון "משפחות חצויות", לא מתאפשרת הענקת רישיונות ביקור לילדים שגילם עולה על 18 ולהם הורה המתגורר דרך קבע בעזה.

3. בתמצית ייאמר כי העתירה התמקדה בפגיעה בזכות לחיי משפחה ולחופש תנועה של מי שלהם הורים המתגוררים בעזה, ושוב אינם יכולים לפגוש אותם, דרך קבע, לאחר שהפכו בגירים. במילים אחרות, העתירה כוונה להרחבת מעגל הזכאים לקבלת היתרי ביקור ברצועת עזה מכוח המדיניות החלה על "משפחות חצויות".

4. מנגד, עמדת המשיבים הייתה שהנסיבות הביטחוניות המורכבות הנוגעות למערכת היחסים בין ישראל לרצועת עזה, אינן מאפשרות קביעת מדיניות מקלה יותר בכל הנוגע למעבר של מי שהם אזרחים או תושבי ישראל לרצועה. בין השאר, צוין בתגובה המקדמית כי המדיניות נקבעה –

"בשים לב לעמדת גורמי הביטחון, לפיה כניסת ישראלים לרצועת עזה, ומעברם בין רצועת עזה וישראל, טומנים בחובם סיכונים ביטחוניים משמעותיים, בין השאר משום שגורמי הטרור ברצועה מנצלים זאת לטובת קידום מטרות טרור, לרבות באמצעות גיוס בני משפחה של תושבי הרצועה לצורך קידום פעולותיהם, בין באופן מודע, ובין במרמה או באימים" (פסקה 4 לתגובה המקדמית).

עוד הדגישו המשיבים כי אך לאחרונה שבו ועמדו גורמי הביטחון על עמדתם בדבר הסכנה הביטחונית הטמונה בתנועת ישראלים לרצועת עזה, בפרט בהתייחס ל"משפחות חצויות".

5. הדיון בעתירה התקיים בפנינו ביום 3.1.2023. בא-כוחם של העותרים חזר והטעים כי יש מקום להתחשב בפגיעה בבני משפחה שאינם יכולים להתראות זה עם זה. בא-כוח העותרים אף טען כי הקלות אחרות שעליהן הוחלט בכל הנוגע למעבר מרצועת עזה וממנה, בהקשר של מתן אפשרות לעבודה בישראל, מלמדות לכאורה כי יש מקום להקלה נוספת אף בהקשר שבפנינו. מנגד, בא-כוח המשיבים חזר על עמדתם העקרונית שהוצגה לעיל. באופן קונקרטי, הודגש כי מספר האזרחים והתושבים הישראליים שלהם בני משפחה מקרבה ראשונה בעזה מוערך בכ- 50,000 איש, ועל כן הרחבה של היקף הביקורים, באופן שכולל גם אוכלוסיות בגירים נוספות, צפויה ליצור קושי ביטחוני

ממשי. עוד הוטעם כי אין דומה מתן רישיונות עבודה בישראל, על ההסדרים הנלווים לו, למתן רישיונות ביקור למי שהם בעלי תעודת זהות ישראלית. לבסוף, שב ונטען כי המדיניות היא פרי הנסיבות הביטחוניות בשטח, וכי המשיבים שוקלים אותה מעת לעת, בהתאם לשינויים שחלים בהן. כך למשל, צוין, כי בתקופה האחרונה התקבלו החלטות קונקרטיות שעניינן רישיונות ביקור לתושבי רצועת עזה שלהם קרובי משפחה בישראל לרגל חג נוצרי וחג מוסלמי.

6. לאחר שנשמעו טענות הצדדים, ובהסכמת העותרים, קוים גם דיון במעמד צד אחד, שבו הוצגה לנו חוות הדעת הביטחונית המלאה בנושא, וכן נשמעו גורמי הביטחון. אף בדיון זה הצגנו שאלות וקיבלנו הבהרות.

7. בתום הדיון, ועל רקע התשובות שקיבלנו, נחה דעתנו כי מקרה זה אינו מקים עילת התערבות בהתאם לכללי המשפט המינהלי. אמנם, אין מוצא מן המסקנה שחייהן של "משפחות חצויות" בין ישראל לרצועת עזה הם קשים ורבי מהמורות. אולם, נוכח הנסיבות הביטחוניות הקשות, ובהינתן העובדה שהחלטה בנושא היא בליבת שיקול הדעת הנוגע לשמירה על ביטחון המדינה ויחסי החוץ שלה, כמו גם ההסברים שניתנו על-ידי נציגי המדינה – אין מקום להתערבותו של בית משפט זה (ראו גם: בג"ץ 7235/09 המוקד להגנת הפרט נ' אלוף פיקוד הדרום (16.9.2009); בג"ץ 5649/12 חמדאן נ' אלוף פיקוד הדרום (16.8.2012)). חזקה על המשיבים שאכן יוסיפו לשקול את האפשרות למתן רישיונות ביקור, בהתאם לתנאים המשתנים.

8. סוף דבר: העתירה נדחית. אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ב בטבת התשפ"ג (5.1.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט